

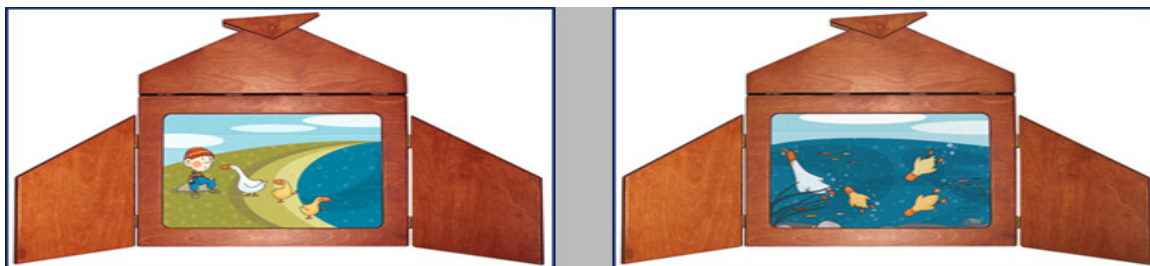
A KÖNYV NAPJA LENDVÁN – OLVASS MAGYARUL!

Az UNESCO 1995-ben a KÖNYV VILÁGNAPJÁ-vá nyilvánította április 23-át, katalán javaslatra. A nap célja, hogy felfedezzük az olvasás szépségét, és ösztönözzük egymást a könyvek forgatására. Ez alkalomból az 1. sz. Lendvai Kétnyelvű Általános Iskolába Zagorec-Csuka Judit az intézmény könyvtárosa személyesen hívta meg a Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtár munkatársait Lendvára, hogy foglalkozás keretében segítsük az ottani gyerekeket a magyar gyermekirodalom megismertetésében. A felkérésnek örültünk, és szorgalmasan készültünk rá kolléganőmmel, Tóth Renátával együtt.¹ Mindketten gyermekkönyvtárosok vagyunk. Sok könyvtári foglalkozást, s programot, tartottunk már, de ez mégis kihívás volt számunkra. Új környezetben, magyarul jobbra csak értő, de nem beszélő gyermekkörben kellett a mai magyar gyermekirodalmat bemutatnunk, népszerű magyar könyvek segítségével.

Az első tanóra a könyvtárban zajlott hatodik osztályosok részvételével. Olyan könyvajánlót készítettem, a Power Point program segítségével, amely 34 diából állt. A könyvválogatást a könyvtárunkba járó gyerekek megkérdezése és személyes tapasztalatom alapján állítottam össze a legolvasottabb magyar ifjúsági irodalomból. A dián az ajánlott könyvről borító és rövid leírás is volt, a könyv szerzőjén és címén kívül. A figyelmük felkeltésére a könyvet összekötöttem még az internettel is. Ilyen volt például a Bátky András: A világ összes kincse című könyve. A jazz inkább felnőttek számára alkotott műfaj volt. Sárík Péter jazz-zongoraművész és Bátky András meseíró ezen szeretett volna változtatni, amikor új műfajt teremtettek egy mesébe ágyazott jazzelőadás létrehozásával. Ebbe hallgattunk bele a gyerekekkel. A következő Bálint Ágnes: Szeleburdi családja, amelyből film készült; s a kezdő pár percet megnéztük. Berg Judit: Rumini Ferrit-szigetén című színházi előadásába is betekinttünk; Lakatos István: Dobozváros című könyvéhez készült kisfilmbe is belekukkantottunk. Végül Varró Dániel: Túl a Maszat-hegyen című írásának színházi változatán nevetthünk. Néhány mondatos ismertetőt fűztem a többi könyvhöz. Az óra végén minden gyerek a kezébe vehette az általam bemutatott könyveket, amelyeket mi vittünk magunkkal. Remélem tetszett nekik a könyvajánlásom. A helyi könyvtárban is találtunk magyar ifjúsági irodalmat, melynek nagyon örültünk. A nyári szünetben így lehetőségük nyílt a kölcsönzésükre, elolvasásukra, s talán jól szórakoztak.

¹ Tóth Renáta írását az előző lapszámban közzöltük (a szerk.)

A következő órán a mese birodalmába kalauzoltam a gyerekeket. A méhkirálynő című mesét mondtam el a gyerekeknek papírszínház segítségével. A papírszínház Kamishibai Japánból ered, és a mesekönyveket mintegy színházzá alakítja. A mesélő hangjával lesz teljes az előadás, hiszen a gyerekek egy fakeretet látnak az asztalra helyezve. A következő pillanatban kinyílik a doboz egyik, másik, harmadik ajtója, majd így sorra az összes és elénk tárul a kép. A mesélő elkezd olvasni a mesét és közben váltja a képeket. A Méhkirálynő meséje azt üzeni, hogy az életben többre viszi az, aki nemcsak „okos”, hanem a természettel is harmóniában él. A történet elmesélése után a gyerekek választhatták ki, melyik szereplőt játsszák el a történet újramesélésekor. Lényeges volt, hogy minden gyerek szereplője legyen a történetnek. A mese kissé megváltozott az újrameséléskor, kiegészült drámapedagógiai elemekkel. Kibővült az alaptörténetben nem szereplő helyszínekkel, próbatételekkel. Ez még érdekesebbé, vidámabbá, mókásabbá tette a játékukat, de nem vett el a cselekmény értékéből.

A negyedik osztályosokat Lázár Ervin: A nagyravágyó feketerigó meséjével vártam. Felolvasása közben sikerült a történetbe bevonnom a gyerekeket is. Nagyon sok madár szerepelt a mesében, ezért először ezekkel ismerkedtünk könyvek és képek segítségével. Az osztály tagjai négy csapatot alakítottak ki. A mese négy „szereplőjét” műszaki kartonlapra vázolva kapták meg. A feladatuk a gyerekeknek az volt, hogy kollázs technikával ragasszák, tegyék életképpé a történet egy-egy szereplőjét, a hallottak szerint.

Összegzésként szeretném elmondani, hogy jól éreztem magam a lendvai gyerekekkel. Remélem, hogy a gyerekek órák után feltöltődve, jókedvvel, könyvet, olvasást, irodalmat megszeretve távoztak. Azon kívül, hogy felkészülten érkeztem hozzájuk, természetesen nagyon sok múlt az óra sikerén rajtuk, a partnerségükön, szeretném ezt megköszönni nekik. Jó szívvel gondolok rájuk.

Horváthné Jóna Mária